

Sy-li spēwał,
Pilnje džélať,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatosť
Zradny je.

Za staw sprócný
Napoj mócný
Lubosć ma;
Bóh pak swérny
Prěz spar mérný
Čerstwosć da.

Njeh ty spēwaš,
Swérnje džélať
Wšédny dny;
Džéń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebjes mana
Njeh ćí khman.
Žiwnosć je;
Ziwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew će! F.

→ Sserbske njeđzelske lopjeno. ←

Wubawa ho kóždu šobotu w Šsmolerjez knižničisheczeńi w Budyšinje a je tam ja šchwórtlětnu pschedpłatu 40 pj. dostacž

4. njeđzela po šwj. Trojizy.

2. Kor. 4, 13 18.

Wo mozy wěry Knjesowu japoschtol rěčzi. Muž kotryž ho na wurěsanje drohich kamjenjow wustejesche, dosta poručnosć, šnamjo praweje wěry na drohim do pieršcženja sařadženym kamjenju šhotowacž. Wón hwěsdu wurěša a wokoło njeje napřimno: „Na njebju wiřam; ćšlowjekam šlužu.“ Tak je prawje. Šwěsda na njebju steji a se šwojim šwětkom ćšlowjekam šwěćzi, ćžemnosć rošajnuje a pućžowarjej prawy pućž pokajuje. Tak je š wěru tež. Na njebju tež wona wiřy. We wěćžnosći ma wona šwój salož, ć wěćžnosći pokajuje. Ale na tutym pućžu rěka jejny nadawć: šwěćžić, ho šhycžić, šlužić. Wěra, kotraž to nješamóže, ho hwěšdže runa, kotraž je š njebja dele panjka.

Čžahy ćžerpjenja ma japoschtol we woczomaj a wón čže šwojej wořadže rošestajecž, šajtu šlužbu jim wěra runje w tajkich čžahach wopokaže. Tež my štejmy w ćžěštim, šhutnym čžahy, ćžěžko leži Boža ruka nad našchim ludom. Duž čžemy š wořebitym wjekelom našch text witacž a š njeho tež ša naš trošćt a móž woczakowacž.

Wobšajńńjemy jeho wopšhiječe do šłowa:

Šajtu šlužbu nam našcha wěra w čžahach ćžerpjenja wopokaže.

1. Wona naš wo žohnowanju ćžerpjenja pschewěćzi.

2. Wona na našchim šnutškwonym ćšlowjeku šwoju wobnowjazu móž wopokaže.

3. Wona nam w nadžiji š tuteho hubjeńštwa do Božeje kražnosće horje šhladowacž dawa.

1.

Dofelž my pak teho šameho ducha teje wěry mamy, pišche japoschtol. To je pak tón duch, kotryž psches 116. psalm duje, na kotryž ho Pawol powola. Tam rěka: „Šmjertne šwjastki běchu mje wobdaje, a helšte štyřnosće běchu mje šapšhijale; štyřnosć a bolosć je mje namakala. Ale ja ho wolach ć temu mjenu teho Knjesa D Knježe, wumož moju duřchu! — Dha šy ty moju duřchu wot šnjercže wutorhnył, mojej woczi wot šyřšow, moju nohu wot pada. Ja budu šhodžić psched tym Knjesom w kraju tych žiwych. Ja wěřju, teho dla rěču ja.“ Š teho je tola šjawne: Duch wěry je duch doměrjenja na Božu pomoz, tam na njeřhablaze doměrjenje: Bóh je živy, Bóh tutón šwěť wodži, Bóh wšchitko ć dobyčežu wuwjedže. Tak njeje, kaž njewěra rjeknje: Čžerpjenje je nješbože; my jo tola pscheměničć njemóžemy. Ně, rjeknje japoschtol, wšchitko ho wasche dla stanje, tak, šo by ta psches měru wulka hnada psches jich wjele džakowanje Boha bohacže ćžesježila — wasche dla wam ć lepšchemu, wam ć žohnowanju. Tež w ćžerpjenju, čže wón prajicž, džerže na tym twjerdže: Bože wótzowške woło nade mnu wo dnjo a w nozy štražuje, Boža wótzowška ruka mje kóždu šrocžel mojeho žiwjenja wjedže, Boža wótzowška wutroba nade mnu š lubosćžu rukuje, kotraž je nješšóncžnje; wjele nutrišcha a šwěrnishcha, hacž wšchitka macježna lubosć na šemi.

W tajkim dowěrjenju na Boha, kotrež wšchak jenož š wěry do teho šchžžowaneho a horjeřtanjeného Šbóžńka wurošče, je Pawol wjazyž džélať, džžli wšchitžy, je wón nad žyřym wóřškom

czerpjenjow dobył, teho wěsty: „Je-li Bóh ja nař, sčto móže pšhecziwo nam byč?\" W tajtim doměrjenju na Boha je ho nař Luther zhlému řwětej napshecziwo stajil a řhwalił: „Sdyb řwět řo njerwił ř czerťami a nař wřchěch pōzřjecz řzřli, dha nař to ničzo njeřtrōzi, wřchal bychmy ř mērom byli!\" W tajtim doměrjenju na Boha je Pawol Gerhard do cžemneho přichōda won řpěwal: „Řiž lořt a wētry wodži, tež wřchitke mřōcžele, pucž, po kotřymž řo řhodži, tym řwojim řjewiēz wē.\" W tajtim doměrjenju na Boha Auguřt Hermann Franka, řatožeř Gallifkeje řhrotownje, njeje na tu mařu horřku tolerjow we řwojeje mōřchni hładał, ale na teho řiweho Boha a jeho řlubjenja. A ty, nochzeř ř tež ty w mozy tajkeho doměrjenja pod řtarosečemi, kotřez na tebi leža, pod czerpjenjemi, kotřez mař řořbyč, řo teho trořchtowacz: „Mje ničzo njewobřkōdži, wōn tař wřchē wēzř wodži, řo řa mnje řbōžne řu?\" Njewēř ř ty wo cžabach we řwojim řiwenju, hđžež Boža řuka do řwojeho řiwenja přchimaře, jeho dobřota tebe řchitaiře a jeho řwērnōeř nad tobu řukowaiře? Njeřnajēř ř tamne řrařne řłowo ř Janowch řiřtow. „Řłaježe, řaiřu řubōeř je nam tōn Wōtz wopōřař, řo bychmy jeho đžēči mjenowani byli?\" Eřmy my pař đžēči, dha je tola nje mōžne, řo mōř nař Bōh hdy řapomniēz a wopuřchēzič, potom mōžemy my wřchitko czerpjenje pod řwoje nōři řteptacz, teho wēřci: wřchitko řo naře dla řtanjē — ř nařchemu řohnowanju a wēčnemu řbožu.

2.

Alē we wēře njeleži jenož trořch, ale tež mōz, naře řnutsłowne řiwenje wobnowiēz. Teho dla my njewořřabnjemy, přche řapōřchōł, ale hač řunje nař řwonłowny cžłowjeř řo řłay, dha wřchal tōn řnutsłowny řo wote dnja do dnja wobnowi. Tař je řo Pawol na řwojim czerpřřřim pucžu řhonil. Jařo wōn řhřřřtuřkōwe břunju na řwojim cžēle nōřeře a Satanowe pjaēže jeho přchēzo ř noma do prōča cžřřnuchu, dha je tež jeho řwonłowny cžłowjeř czerpřř. A jařo wōn napōřleđ w Řomje jaty ředžeře, dha bēře wōn řtary muž, kotřyž řebi řadaře, prječ cžabnyč a přchi řhřřřtuřku byč. A tola: jařo cži řchwikani a wřchal njeřabieži. E prōča jeho Bože řlubjenje pořbēhuje: Dořež mař na mojeje hnadže, přchetož moja mōz je w řłabych mōzna, a jařo wřche jeho hłowy hřžo mječ wotprawjenja wiřř, je wōn řtrořchtny w mēře řwojeho Boha: „Řhřřřtuř je moje řiwenje a wumřječe je moje dobyče.\" řaj, jeho řwonłowny cžłowjeř řo řłay, ale jeho řnutsłowny řo đžeř wote dnja wobnowja.

Tuta wērnōeř wřchal jenož w řiwenju wēřjazbh řchēřčanow placz. Wēře: nuřa wuczi cžłowjeřow prořbyč, ale nuřa řiž tež wuczi řakřowacz, řradnyč, řadwēłowacz. Řēkōtry, kotřyž je přchē řamū řwoju winu wo řubko a řamoženje přchřřchōł, na cžłowjeřow, wobřtejnoře, řaj řamo na Boha řłōři, jařo bychu cži wina jeho hłuberřřwa byli. A přchē řēkōtry řom, řotremuž je wōjna řłubōřu řanu nabřla, řłincži řłōřba: „Sdy by Bōh był, to wōn njeby přchidał.\" Cžehōdla tajřa nuřa prořbyč nje wuczi? Cžehōdla řo řow tamne řłowo nje dopřelni: „Řnježe, hdyž řřřřřnoř tu je, dha pŕtaju cze; a hdyž ř řiž řchwikaj, te hdy wōłaju woni řřřřřne?\" Dořelž duř wēry po-brachuje. Jenož we mēře řo nam nařa řřřřnoř mōz wřchēdneho wobnowjenja řēřini.

Wēře, řwonłowny cžłowjeř řo pod czerpjenjom řłay. Mŕy to na řēkōtrych cžēřo domapřtanbh řarřchř w tutym wōjřřim cžabŕu widžimy. Eřudōba je řo řimaj řłubōřo do njeřwōcža řarřla. Alē řchto to řchłōdži, hdyž řo řnutsłowny cžłowjeř wobnowi a pořhlyni.

Řřřřnoř je nam řa řchulu pořtajiwa, w řotřez nař nje bjeřř Wōtz řwoje đžēči wocžēnjē. W řejnej najniřřchēj

řłay řebi tōn czerpřē praji: řa dŕrbju to czerpřē; ja řym řebi to je řwojimi hřchami řařhŕil. Řřadownju wřchřche wōn řjeņje: řa mōžu czerpřē; ja řo řačuwam, řa mje mōj Bōh pořhlyňa. Řřchē řřadownju wřchřche wōn wřřa: řa řmēm czerpřē; řunje moje czerpřjenje je mi řwēdeženje řo Bōh na mnje řpomina; přchetož řohōž tōn Řnjeř řubo ma, teho wōn po-řhōřta. W najwřchřchēj řřadowni řłōncžnje my jeho řlubjenje řřřřchimy. řa cžu czerpřē. Dŕje je czerpřjenje Boži řud, ale mōj Bōh cže mje ř tym přchēd pořleđnim řudom wuřhōwacz. Řař dha řo řłoto a řłēbro hinał cžřēři hač přchē wōheř? Duž Řnježe, řchwikaj mje přchēzo, jeno řo řo moja wēra wobřwērdži, moje pořnacže řo bohaiře a řłubřche řēřini, moja řubōeř do-řpōniřa, moja modłitwa nutriřa, moja wōla přchēzo bōle řwojeje řwōjatej wōli podobniřa, hač ja na řōnzu řhōnju: řy budžeř řam mi palmy do mojeje řukow dač, duž budu řiane přalmy po řrudžbje řařpēwacz.

3.

E tym řmŕy hřžo řwoje wōcžō do tamneho řwēta po-řbēhnyli, na kotřyž nař řapōřchōł na řōnzu hřchēze pořařuje, hdyž řjeņje: Řaře řařōeř, řotřaž je řrōřka a řłřka, dořoni ja wēčžnu a přchē mēru jara wuřku a wōžnu řrařnořē, nam, řiž my njeřładamy na to widomne, ale na to nje widomne. Přchetož řchtož widomne je, to je cžabne a řchtož nje widomne je, to je wēčžne.

Sdyž cžabŕ czerpřjenja na nař přchřdu, potom řo my po cžłowřřim waiřnjju do nič řanurimy, řo řo řłōncžnje w nič po-nurimy. Mŕy řo potom cžłowjeřej řunamŕ, kotřyž řwērdū drōhu wopuřchēři a na baňniřchēřa řrechi. Cžim dale wōn do prēđka đže, cžim řłubje řo řapaduje. Dha nař nēř Řnjeřowŕ řapōřchōł řa řuku wōmje a řjeņje: Ř nje bju horje wōcžō. Tam je nař wotřhřnjeny řōnž, tam nař Řnjeř na nař cžāa, tam je řrařnořē přchřhōtowana, nje bjeřta řrařnořē, Boža řrařnořē, přchetož my dŕrbimy řiwenje mēč řaž wōn, mēř řaž wōn, wjeřele řaž wōn a řchtož řo jenož mŕřlicž hōdži wot trořchta, wōřchēwjenja a řbōžnořē, to wřchitko cže wōn nam dārič.

Přchēmyřłēže řebi to trochu. Wřchitko czerpřjenje řwōj cžab řraje, Boža řrařnořē pař do wēčžnořē. Sdy by tež nēř cžab czerpřjenja dořhi bbył a 50, řaj 100 řē řař, přchřrunamŕ je řbōžnej wēčžnořēju je to jenož wōřomil. A řařo: Řaž cžēře řo nam tež naře czerpřjenja byč řdāđa a řēłlo řiž přchēzo je, na waiř wēčžnořē wāžene, řu wone tola řłřke; jenož řapka wone řu, mjeř tym řo Boža řrařnořē přchēd nami řēži řaž nje wumē-řjene mōřjo.

Řař-li řow řłabe, řhōre, řubjene cžēł, řař tebi budže, hdyž tōn Řnjeř tebe nōme pŕřchēřrařnjene cžēł wōbleče! Sdyhŕjeř-li řow pod brēmjenjom đžēka a řtarōčřow, řotřez tebi wjeřēłōeř řiwenja řubja, mōj řchēřčano, řładuj řorje, tam je wēčžny wotpōčřitk, a přchē mēru wuřka hnadna mřda. Eřy-li řhŕibil, řchtož bēře tebi najdrōřřchē, a řwoje řiwenje řda řo tebi tař řhude a prōřdne, — řy dŕrbřř řiž řařowidžicž, řōřř bēchu towařřchōjo řwojeje wēry, řaž tebi řow řapōřchōł řawol řřawnje wōbřwēdeži: kotřyž je teho Řnjeřa řeřuřa řbudžil, budže tež nař přchē řeřuřa řbudžicž, a nař ř wami přchēd řo pořtajič.

Wuřka řbōžna nadžřija! řotom je nařa wēra řwoju řrařnu řłubŕu nad nami dořoniřa, potom řmēmŕy řo wjeřēlicž w nje-wuřjeņnjemŕ a řrařnym wjeřēlu a řōnž nařeje wēry dořtač, duřchōw řbōžnořē. řamjeř.

Wošebnosť šmilnoščje

— Luč. 6, 36—42. —

Šlók — W. miš. h., čj. 248 —: Rak krašne stowarščenje x.

Je šmilnoščj pycha rjana;
 s njej dušča debi šo
 po Bošy dokonjana,
 skutk Dušča Božeho.

Niž šudžič ani tamacž
 šo nješčihodži nam;
 ně, wodawacž a dawacž
 čžer nam je k nješčjam.

Wótž nješčjeski wščaš nuczji
 naš k šwojej šmilnoščji;
 wón šmilnyč bhež naš wuczji,
 hdyž šmilnoščj postičji.

Nječ jeh šmilnoščj Boža
 nam woczji wotewri,
 šo škónzo šhadža šboža
 nam w jeh miščježi! —

Ač, ščěšči nješptajny
 we wofu bratrowškim,
 šo šlepi njemotajny
 na pučžu nješčjeskim! —

Šlej! ludak je wón hrošny,
 ščtož bratra šašudži,
 pšched Bohom prawdy prošny,
 nješčmanj k šbóžnoščji.

Ščtož ščěščezijan čže rěšacž,
 a čžinicž po Bošy,
 ma pšched hruboščžu čžěšacž,
 bhež bratrej pšchedželnj.

Črt, wutrobu a ružy
 jom šlicžej w luboščji!
 — tak dokonješč bjes prošy,
 ščtož pščiščluschnoščj je čži.

Wóh wodawa a dawwa
 nam wščednje bohacže;
 joh' šmilnoščj njeje mafa,
 naš s njej šej dobudže.

Ač, Wótčže šmilny, wodaj,
 ščtož šakomžili šmy,
 a potrebu nam dodaj
 wšču! — tebje prošny.

Wójna a mēr.

Džen 18. junija. Na wječornym bofu njeje wulka bitwa pščestafa, wona paš steji. To paš drje tež rěša: nowa a šnadž wjetšča bitwa šo pšchihotuje. Wot wječorneho bofa bu našča šedšblimoščj s jenyim dobom tež šašo na pošodnjo-wječorne bit-wišččžo domjedžena. Tam šu awštriske wóšška rěšu Šiabu pščetročžite a wulki džel italskeho štejšččža dobyše. Bitwa šo

dale bje a hdyž šwajškarške wóšška wšččšwójnošobhečža tež s jenyim dobom wobtwjerdžič njemóža, postupuja wone tola džer wote dnja doprědka. Dženža bu snate, šo šu tant 21.000 Štalšških a tež Franzowšow Žendželčanow popadli.

Tež na raiščim pščežo hiščče niz žyle šmerowanym bofu šu našči němšy wojowarjo rjane dobheče ščimili, 10.000 šbežkarjow, kotšič čžyču našče wóšško nadpadnyčež, pola Čžorneho Morja, šučžichu. Wobžarowanja hódne je, šo tute šbežškarške čžrjódny pod čžěštkimi offizjerami štejachu. Na morju našče U-čžol-mny s wušpěchom dale wojuja a wošebje tež Ameriščijich šylnu brón šačžuwa.

— Nječ Wóh šnjes našchemu šhežorej, kiž je 15. junija 30. lěto šwojeho kralowanja dokonjal, hnadnje špožč, šo šmē w tym 31. lěče nětk šwój lud a kraj šašo k mērej domješč, w šotrymž je jón s wulkim žohnowanjom 26 lět do tuteje krawneje wójny wodžič šmēš. Ša nadžija, šotruž je Wóh šnjes nam runje w tutych dnjach šhežoroweho jubileja pšchihotowal, je wulka, tuž budž tež našča modlitwa ša šónž tuteje wójny, ša modlitwa wo pošlednje dobheče a mēr a ša modlitwa ša naščeho šhežora šylna a dowěrjaza.

Wothlók a dopomnjecze

na 25lětny šastojšski jubilej

5. džer našletnika 1918,

šnješa šararja M. Domáški w Budestezach.

Mars* šurowy wós wójški hiščče wjedže
 Pšches šwēt a čžoš s najčžežičim šnježestwom;
 Bellony* ruška krawne nitki pšchedže
 Wo našče žiwjenje a šóždy dom.
 Šónž hiščče nima njemdre wojowanje
 Niž s šwju a se šylšami macža čžer;
 We šóždym wóčžu widžišč požadanje
 A štyšne praščenje: Šdy pšchindže mēr?!

Ty luby bratsje našč šy šnješej šlužič
 Šet pječadwazheči we šwěrnoščji,
 Niž ma došč mozž, šo by njemēr štužič
 A mēr nam dak tu a we wěčnoščji.
 Mēr šy Ty předomal we jeh mjenje
 A wudželil tež jeh šwētku brón
 Ša dobheče, nješahinjaze ženje,
 A k woporam, kiž Bohu krašna wón.

Šet pječadwazheči! Pšched tobu šteja
 We duču čži, kiž nješku wjazy tu,
 Š twojemu nanaj džafne wyšle džera
 Nješapomnjenemu a drohemu.
 Tu wošadu we duču widžišč, šyščičič,
 Niž nutrnje tehdy je čže witala:
 Ššo wješčelijš a na dobo šo tjščičič,
 Šdyž na to wščitko dušča špomina.

Šet pječadwazheči šy pščepoščowal
 Šud Boži k šwajšym Božim pščitwaršam,
 Šet pječadwazheči šy pošbēhawal
 Šo mjeno wyšče wščitšič tu a tam.
 Pšči dupje, wotšarju, na šlěžy šwójateš,
 Pšči rowach, pučžach šwojich wošadom,

Po wulkej Božej hnadže, tebi datej,
Pod schkitom Jezusowych klubjenjom.

Je džiw, so j Tobu dženš jo wječelantny
Pšchi bohastwoje, kiž je Bóh Tebi dał,
So ruku bratrowsku Čži sawdawamny?
Schtož swojebeli a rudži jedyn staw,
To trjehi wschě, to kóždy j Tobu dželi.
Tak hjo jo džeržat, luby bratsje, ham.
Duž hny tež Tebje hwiču lubo měli
A lubujemy Tebje tu a tam.

A nětko k horam posběhamny woczi
A wuproschny Tebi sbože wscho,
So j měrom Dwoja noha dale kroczi,
So j Tobu budže hnadny bohastwo,
So Bóh ham wodži wschitke sežežki twoje,
Čži j hnadu kryje žiwjenje a dom,
So dolho hiščeže hješch hny hwoje
A plody nježe twojich škutkow schtom.

Bóh j Tobu hiščeže krahných lětow wjele,
Kaž w Budestezach tak tež w Draždžanach!
Njech j wyhōka Čži žohnowanje sezele
A junu krónu da we njebješčach!
S nim dale tu pšches tyschne wójnske čašy
We jeho měrje k mērej wēcznemu.
Tak postrow našch wsni, luby bratsje, šašy:
Bóh Tebje wodž a spožč Čži wēcznu msdu!

Jan Waktar.

Khērlusche na hwojate dny sa sjamnu a domjazu nutrenosč.

Ra 4. njedzeli po hwoj. Trojizy (23. junija). Sawodny khērlusč 679,1—4 (j džiwanjom na pšchepodacze Augsburgskeho wērnuwjnacza). Wěra 824. Słowny khērl. 232. 250. 302. 412. 418. 631. 632. 712. Těst: 2. Kor. 4, 13—18. Po hamjenju 33,11. 130,1. 253,8. 268,8. 269,9. 413,13—15. 421,10. 455,6. 521,9. 807,1,12. — R dospěwanju 567,10—12.

Ra 5. njedz. po hwoj. Tr. (30. jun.) Saw. khērl. 350,1—5. Wěra 11. Słowny kh. 737,1—3.6. 234. 242. 329. 693. Těst: 1. Pětr. 3,8—15. Po hamjenju 737,6. 45,8. 130,3. 149,3. 243,8. 245,5. 323,5. 327,3. 438,5. 547,3. 731,1. 744,8. R dospěwanju 835, 1—3.6.

Ra 6. njedzeli po hwoj. Tr. (7. julija). Saw. khērl. 436. 709. Wěra 824. Słowny kh. 150, 1—5. 239, 1—5. 683. Těst: Rom. 6, 3—11. Po hamj. 239,4. 133,3. 140,11. 258,8. 280,2. 290,2. 495,9. 550,6. 574,3. 681,3. R dosp. 168,1.9.11. 683,5—7.

Ra 7. njedz. po hwoj. Tr. (14. julija). Sawodny khērl. 21. 305. 532. 605. Wěra 319,3. Słowny kh. 4,1—4. 452. 453. 458. 529. Těst: 1. Pětr. 2,5—10. Po hamjenju 6,6. 127,11. 131,2. 133,4. 136,13. 200,1. 281,20. 352,10. 387,7. 517,11. 564,8. 673,3. 679,3. R dospěwanju 546,6.7.

Ra 8. njedz. po hwoj. Tr. (21. julija). Saw. kh. 436. 448. Wěra 624,10—12. Słowny kh. 198. 258. 259. 314. 433. 442. 616. Těst: Rom. 8, 12—17. Po hamjenju 77,11. 102,9. 127,9. 132,7. 137,10. 148,6. 166,3. 250,6. 251,2. 258,8. 267,8. 289,6. 314,4. 317,8. 432,5. 547,2. 696,2. 702,9. 714,4. 726,5. R dospěwanju 234,7—9.

S bliffa a f dalofa.

Pšchedhystwo hornjołužisko-Radebergskeho i mižioniskeho wotdželenja, kotrejž so kóžde lěto we Jurjowych kupjelach we Wjasonizy shromadźuje, běše na schtwórtk 13. junija pšcheczelow hwojateho mižionistwa na 3. lětno pošedjenje pšcheprošyfo. Na-hladna licžba mižionistich pšcheczelow a pšcheczelnizow běše so seschta, tež se Eserbom. Po wuspěwanju khērluscha měješe farač dr. Flemming j Grünberka pola Radeberka na šaložku słowa: „Twoje kralestwo je wēczne kralestwo“ (Psalms 145, 13) mižionisku rēčž, nam wutrobu šhrějo sa hwojatu wēž mižionistwa, na to pofasuju, so pšchi wschitkich ranach, kiž hjo so pšches wójnu tutemu škutkej nabife, nam tola nješmē šyštkno byčž, dokelž našch šnjēs wēšče dobywa. S nutrnej modlitwu hwoju duchapoknu rēčž škōnczi.

Ra to powita pšchedhysta, f. tajny žyrtwiny radžicel Khēžor j Draždžan, pšchitomnych, a šdželi, so je wjele postrowow dōščlo, mjes nimi tež wot krajneho konsistorstwa a wot wotkrēpneho hejtmantwa. Pšchedhysta mjes druhim tež na to špomni, so je k lětu 100 lēt, so je hjo w Draždžanach 16. augusta 1819 pšches kapłana Leonhardi a 5 ja hwojate mižionistwo šahorjenych mužow towarštwu pomozh ja hwoj. mižionistwo šaložilo a so je lētka 25 lēt, so je ew.-luth. mižionistwo we Lipsku hwoje dželo w němškej ranškej Afrizy, krajiny wokolo jara wyhōkeje hory Kilimandscharo šapoczalo. Tehodla tež dwaj mižionaraj, kiž staj tam škutkwaloj, wo tym rosprawu podaščaj a to ff. fararaj Fajmann w Šmilnej a Šchanž we Wobbramezach. Přēnšchi rēčžesche wo špoczatku mižioniskeho škutkowanja mjes Dschaggaludom. Farač Fajmann je byl mjes přēnimi 5 mižionarami, kotřž hjo so j Lipska do tuteho džela pošłali. Wōn nam powjedajše wo czežkotach pučžowanja pšches afriske puščiny. Do Moschi pšchihedšchi, hōžēž chžyšche hjo šahydlicž, jim němšči hejtmant Jan, kotryž běše štajnje k wschēj pomozh hotow, radži, so bychu kuf dale cžahnyli, do Madšchame. Tam 5. oktobra 1893 na jenej hōrži, j kotrež mējachu dalofi rošhlad, mižionistku šhorhoj postajichu. Nětko hjo na dželo podachu, natwarichu domške a pōdłanške twarjenja a šaložichu šahrodu, cžinjachu woppyty. Kraj je plōdny. Dwōjzj wob lěto mōžesch tam bērnny šberacž. Lud hjo žiwi wot bananow. Wjele šchōdy džiwje šwērjata cžinja. Lud je we wobitajnej bojščzi pšched šhymi duchami žiwy, kotrymž wopory pšchinješy, so by jich špokožil. Mižioniske škutkowanje njeje hjes plōda wostalo a nětko po 25 lětach mōže hjo j wutrobnym wječelom a džakom wrōčžo hladačž a wujnacž: „Našche dželo njeje podarņo we tym šnjēsju.“

Farač Šchanž, kiž je pošdžišcho do džela mjes Dschaggaludom šastupil, nam wo šhaxakteru, rēči a pšchichōdže tuteho luda powjedajše, kiž jenož 80 000 dušchow licži. Lud rolu džela a šlōt plahuje. Žich hētny hjo wumēšžy šaložene. We wójnje je Dschaggalud smužity, wulke bolosče mōže šnječž a radži špěwa, ale je tež šehačny, polny njedowěrjenja a nješpuščžomny. Žich rēčž je rēčž tych Badu, kotraž ma 180 wschelaticž narēčžow. Lud hjo jara pšchihporja ale pšches njerosom šaršchēju wjele džēži wumrje. Pšches škutkowanje mižionarow je hjo hōžo wjele polēšchilo a tež pšches wójnu lud njeje šchōdowal, ale je rostl. Štrach hrošy wot Muhamedanskich, kiž hjo do kraja cžišchēža. Tehodla budžny hwičerni we hwojich mižionistich přōžowanjach.

Pšchedhysta hjo wobēmaj šnjēsomaj sa jeju se šamšneho šhōnjenja cžerpanaj pšchednosččaj j wutrobu poščajowa.

(Škōncženje pšchichōdnje.)

Samolittw rebaktor: farač Wyracž wo Nošachizach.
Čžišchēžet a nakladnik M. Šsmoket w Budžchirje.